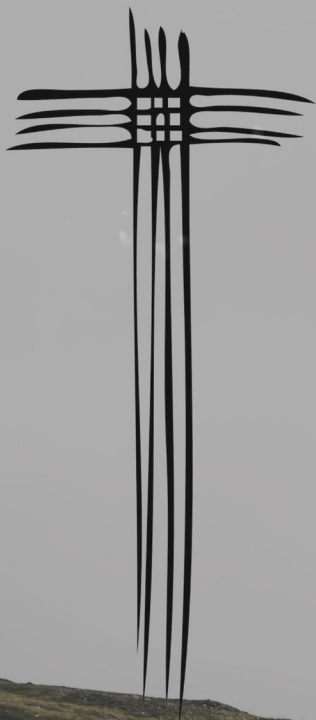

#TRIDUUMWDOMU

Materiały na Triduum Paschalne

WIGILIA PASCHALNA

Ruch Światło-Życie
Archidiecezji Krakowskiej

Duszpasterstwo
Akademiczne
UPJPII

WPROWADZENIE DO #TRIDUUMwDOMU

- # Z racji pandemii koronawirusa tegoroczne święta wielkanocne i celebrowanie Triduum Paschalnego będą wyjątkowe. Treść tych świąt się nie zmienia! Chrystus naprawdę umarł dla naszego zbawienia i zmartwychwstał, pokonując grzech i śmierć! Zmienia się forma naszego uczestnictwa w tych wydarzeniach. W katedrach i parafiach biskupi i kapłani będą celebrować liturgię Triduum Sacrum, jednak bez udziału wiernych, którzy będą włączać się w te misteria w swoich rodzinach przez modlitwę i celebrowanie swoistych liturgii domowych.
- # Może bardziej niż kiedykolwiek wcześniej możemy sobie uświadomić, że Pascha żydowska, która była figurą zapowiadającą Paschę Chrystusa, była celebrowana w domach. Żydowska uczta paschalna jest liturgią domową, której przewodniczy ojciec rodziny. Najważniejszym jej momentem jest tzw. haggada paschalna, kiedy najmłodszy syn pyta ojca: dlaczego ta noc jest taka niezwykła, dlaczego jest inna od każdej zwyczajnej nocy? Ojciec, odpowiadając na to pytanie, uwielbia Boga, opowiadając historię zbawienia; opowiada o tym, jak Bóg wyprowadził potężną prawicą Izrael z niewoli egipskiej i przeprowadził ich suchą nogą przez Morze Czerwone. W czasie tej opowieści wszyscy uczestnicy wieczerzy mają poczuć się uczestnikami tamtych wydarzeń i doświadczyć, że to mnie Bóg wyprowadza z niewoli, daje życie, zawiera ze mną przymierze i wprowadza do Ziemi Obiecanej.
- # W tym roku szczególnie nasze domy staną się miejscami celebrowania Triduum Paschalnego. Jeszcze mocniej odkryjemy prawdę o kapłaństwie powszechnym wszystkich ochrzczonych. Nie mogą uczestniczyć w celebrowaniach liturgicznych w naszych kościołach i parafiach, nie tracimy możliwości głębokiego przeżycia tych świąt i doświadczenia we własnym życiu, że Chrystus umarł dla mojego zbawienia, że na krzyżu moje grzechy zostały pokonane Jego miłością, że w moim życiu zabłysło światło Jego zmartwychwstania i nadziei. Dlatego chcemy zaproponować materiały, które mogą pomóc w tym rodzinnym przeżywaniu i celebrowaniu Triduum. Są one przygotowane w formie rytuału liturgii domowej (do wydrukowania albo korzystania na czytnikach elektronicznych) oraz trzech katechez video objaśniających poszczególne znaki tej domowej liturgii (filmy video są umieszczone na stronach internetowych podanych na stronie tytułowej).

Celebracja Triduum Paschalnego jest liturgią, czyli dziełem samego Jezusa Chrystusa, który przyłącza do siebie nas, swój Kościół. Nie mogąc uczestniczyć w celebracji tej najważniejszej liturgii roku, możemy włączyć się w modlitwę samego Jezusa – w Liturgię Godzin, potocznie zwaną brewiarzem. To nie jest nasza modlitwa prywatna, gdyż zawsze – nawet odmawiana samotnie albo w zaciszu własnego domu – jest odmawiana w imieniu całego Kościoła (por. OWLG 108). Dlatego, za sugestią samej Liturgii Godzin, naszą podstawową propozycją jest odmawianie wieczorem w rodzinie odpowiedniej części Liturgii Godzin Triduum Paschalnego. Ta modlitwa każdego dnia zostaje rozwinięta o słuchanie i medytację liturgii słowa poszczególnych dni Triduum oraz o celebrację niektórych znaków liturgii tych dni: obmycie nóg, adoracja krzyża, uroczyste zapalenie świecy czy odnowienie przymierza chrzcielnego. Codzienne celebracje te prowadzą do zjednoczenia z Chrystusem w komunii duchowej.

JAK KORZYSTAĆ Z TYCH MATERIAŁÓW?

Materiały są tak przygotowane, że można je albo wydrukować i zrobić z nich małą książeczkę formatu A4 albo korzystać z nich w formie elektronicznej na tablecie czy telefonie komórkowym.

Transmisja telewizyjna wieczornych celebracji Triduum Paschalnego może być pomocą w przeżywaniu tych dni, ale nie w oglądaniu transmisji leży istota. Należy pamiętać o tym, że transmisja liturgii nie jest tożsama z samą liturgią. Święty Jan Paweł II w liście o świętowaniu niedzieli napisał: „ci z wiernych, którzy z powodu choroby, niesprawności lub innej ważnej przyczyny nie mogą wziąć udziału w Eucharystii, winni dołożyć starań, aby jak najlepiej uczestniczyć z oddalenia w liturgii niedzielnej Mszy św., najlepiej przez lekturę czytań i modlitw mszalnych przewidzianych na ten dzień, a także przez wzbudzenie w sobie pragnienia Eucharystii”. W tym „uczestnictwie z oddalenia”, we własnym domu, transmisja telewizyjna, internetowa czy radiowa może bardzo pomóc, ale najważniejsza jest modlitwa indywidualna i rodzinna. Dlatego też proponujemy dwie formy korzystania z tych materiałów:

- Można z tych materiałów skorzystać jako ze swego rytuału do liturgii celebrowanej w domowym Kościele, gdzie cała rodzina gromadzi się

na modlitwie przy rodzinnym stole. Wtedy, kiedy w rodzinnej parafii rozpoczyna się celebracja Triduum Sacrum, również w rodzinach rozpoczyna się modlitwa, której przewodniczy głowa rodziny (ewentualnie ktoś inny z dorosłych). Wtedy zachęcamy do przeprowadzenia tej celebracji krok po kroku, ze wszystkimi jej elementami, szczególnie liturgią słowa i komunią duchową.

- Druga forma skorzystania z tych materiałów jest dla osób, które będą oglądać transmisję celebracji Triduum Paschalnego w telewizji, Internecie czy słuchać jej w radiu. Wtedy zachęcamy do modlitwy i duchowej łączności z oglądaną celebracją. Poniższe materiały mogą pomóc w przeżyciu liturgii słowa czy w akcie komunii duchowej. Zachęcamy wtedy jednak również do tego, aby po albo przed oglądnięciem transmisji zebrać się z rodziną i, korzystając z tych materiałów:

- a) odmówić odpowiednią część liturgii godzin;
- b) porozmawiać o usłyszonym słowie, podzielić się nim (tzw. echo słowa);
- c) przeżyć w rodzinie niektóre znaki jak wzajemne obmycie nóg czy adorację krzyża.

Przeżywając te celebracje domowe, odsuńmy od siebie to, co może nas rozprasać. Wytlumaczmy dzieciom, co będzie się działo, wagę tej modlitwy dla życia całej rodziny. Ubierzmy się odświętnie, a na stół rodzinny, wokół którego się zgromadzimy, nałóżmy biały obrus i zapalmy świece. Nie wstydzmy się również przyjmować w tej liturgii domowej adekwatnych postaw ciała: stojącej w czasie modlitwy, siedzącej na słuchanie słowa i klęczącej na akt komunii duchowej czy adorację krzyża.

Aby nie drukować wszystkich stron rytuału, przy Liturgii Godzin i liturgii słowa, można skorzystać ze strony internetowej *brewiarz.pl* lub darmowej aplikacji na telefon do pobrania z *pismo.swiete.pl*. Do liturgii słowa można użyć również miesięczników z tekstami liturgicznymi, jak „OREMUS” czy „Od SŁOWA do ŻYCIA”.

RYTUAŁ LITURGII DOMOWEJ

CZĘŚĆ I LITURGIA ŚWIATŁA

Celebrację rozpoczynamy późnym wieczorem, kiedy jest już zupełnie ciemno (na pewno po godzinie 20:00). Gasimy wszystkie światła w pokoju. Trwamy chwilę w ciszy, w całkowitej ciemności. Na środku stołu jest przygotowana uroczysta świeca (najlepiej, żeby była to nowa świeca – jeszcze nieużywana). Można również przygotować świece chrzcielne albo inne małe świece dla wszystkich domowników, które będą potrzebne w czasie odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. Jeżeli w domu jest woda pobłogosławiona, należy ją nalać na małą miseczkę lub talerzyk i również ustawić na stole.

Przewodniczący † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

Wszyscy Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

P. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

P. W tę najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiątkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

Przewodniczący zapala świecę zapalkami i mówi:

P. Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

Po zapaleniu świecy podnosi ją i ukazuje, mówiąc:

P. Światło Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Zapaloną świecę należy odstawić na środek stołu. Trwamy nadal w ciemności, jedynie przy świetle świecy, w czasie lektury wszystkich czytań ze Starego Testamentu. Pełnia światłości zabyłśnie wraz z przejściem ze Starego do Nowego Testamentu. Jeśli dla osoby czytającej czytania byłoby zbyt ciemno, można jej poświecić inną świecą albo latarką. Niech znak ciemności i przejścia do światła, którym jest Chrystus, faktycznie wybrzmi w tej domowej celebracji.

CZĘŚĆ II

LITURGIA SŁOWA

Liturgia Godzin dla tych, którzy nie uczestniczą w Wigilii Paschalnej, sugeruje odmówienie Godziny czytań, która na niedzielę wielkanocną jest zbudowana z czytań Wigilii Paschalnej wraz z psalmami i modlitwami, które się odmawia po każdym czytaniu. W pełnej wersji występuje siedem czytań ze Starego Testamentu i dwa z Nowego. Przepisy Godziny czytań wskazują, że należy przeczytać przynajmniej cztery czytania (te obowiązkowe zostaną poniżej wyraźnie zaznaczone). W trakcie czytań i psalmu, który może być zaśpiewany lub odczytany, siedzimy. Powstajemy każdorazowo na modlitwę odmawianą po każdym psalmie.

PIERWSZE CZYTANIE Rdz 1, 1 – 2, 2

Czytanie z Księgi Rodzaju

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami.

Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg, widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień pierwszy.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj oddzieli ono jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień drugi.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukazuje powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg, widząc, że były

dobrze, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I tak się stało. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień trzeci.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I tak się stało. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień czwarty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg, widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody w morzach, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi». I tak upłynął wieczór i poranek – dzień piąty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak: Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre.

A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem podniebnym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad ptactwem podniebnym, nad rybami morskimi i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa podniebnego, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I tak się stało. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień szósty.

W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy jej stworzeń. A gdy ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

1 PSALM RESPONSORYJNY Ps 33 (32)

Refren: Pełna jest ziemia łaskawości Pana.

Słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Refren.

Przez słowo Pana powstały niebiosa, *
wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego.
On morskie wody gromadzi jak w bukłaku, *
otchłanie oceanu w zbiornikach.

Refren.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.

Refren.

Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska, *
według nadziei pokładanej w Tobie.

Refren.

P. Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE Rdz 22, 1–18

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» – powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złoż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę».

Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was».

Abraham, zabrawszy drwa do spalenia ofiary, włożył je na syna swego, Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcze mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» – zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzież jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej.

A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego, Izaaka, położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.

Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Anioł powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje».

Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, a nie odmówiłeś Mi syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia takiego, jakie jest udziałem twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

2 PSALM RESPONSORYJNY Ps 16 (15)

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.
Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren.

Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
pełnię radości przy Tobie
i wieczne szczęście *
po Twojej prawicy.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ojczy wszystkich wierzących, Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

TRZECIE CZYTANIE Wj 14, 15 – 15, 1a /czytanie obowiązkowe/

Czytanie z Księgi Wyjścia

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz Izraelitom, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą łaskę i wyciągnij rękę nad morze, i rozdziel je na dwoje, a wejdą Izraelici w środek morza na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan tak, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan».

Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając

między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc.

Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a Izraelici szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy weszli za nimi w środek morza.

O świcie spojrzął Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami».

A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie, uciekając, biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych; nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie.

W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici zobaczyli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim zaśpiewali taką oto pieśń ku czci Pana:

Na końcu tego czytania nie mówi się: Oto słowo Boże, gdyż psalm jest niejako jego kontynuacją.

3 PSALM RESPONSORYJNY Wj 15, 1b–2c. 3–4. 5–6. 17–18

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Zaspiewam na cześć Pana, który okrył się sławą, *
gdy konia i jeźdźca pogrążył w morskiej toni.

Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, †
Jemu zawdzięczam moje ocalenie. *
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę.

Refren.

Pan wojownik potężny, *
«Ten, który jest», brzmi Jego imię.

Rzucił w morze rydwany faraona i wojsko jego, *
wybrani wodzowie legli w Morzu Czerwonym.

Refren.

Przepaści ich ogarnęły, *
jak głąz runęli w głębinę.
Uwielbiona jest potęga prawicy Twej, Panie, *
prawica Twa, o Panie, starła nieprzyjaciół.

Refren.

Wprowadziłeś ich i osadziłeś *
na górze Twojego dziedzictwa.
W miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem, †
w świątyni zbudowanej Twoimi rękami, *
Pan jest Królem na zawsze i na wieki.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

CZWARTE CZYTANIE Iz 54, 4a. 5-14

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Nie lękaj się, Jerozolimo, bo małżonkiem twoim jest twój Stworzyciel, któremu na imię – Pan Zastępów; Odkupicielem twoim – Święty Izraela, nazywają Go Bogiem całej ziemi.

Zaiste, jak niewiastę porzuconą i zgnębiającą na duchu, wezwał cię Pan. I jakby do porzuconej żony młodości mówi twój Bóg: Na krótką chwilę porzuciłem cię, ale z ogromną miłością cię przygarnę. W przystępie gniewu ukryłem przed tobą na krótko swe oblicze, ale w miłości wieczystej nad tobą się ulitowałem, mówi Pan, twój Odkupiciel.

Dzieje się ze Mną tak, jak za dni Noego, kiedy przysiągłem, że wody Noego nie spadną już nigdy na ziemię; tak teraz przysięgam, że się nie rozjątrzę na ciebie ani cię gromić nie będę. Bo góry mogą się poruszyć i pagórki się zachwiać, ale

miłość moja nie odstąpi ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą.

O nieszczęśliwa, wichrami smagana, niepokieszona! Oto ja osadzę twoje kamienie na malachicie i fundamenty twoje na szafirach. Uczynię blanki twych murów z rubinów, bramy twoje z górskiego kryształu, a z drogich kamieni – całe obramowanie twych murów. Wszyscy twoi synowie będą uczniami Pana, wielka będzie szczęśliwość twych dzieci. Będiesz mocno osadzona na sprawiedliwości. Daleka bądź od trwogi, bo nie masz się czego obawiać, i od przestרחu, bo nie ma on przystępu do ciebie.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

4 PSALM RESPONSORYJNY Ps 30 (29)

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *
i nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie mój, Boże, †
z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Refren.

Śpiewajcie psalm, wszyscy miłujący Pana, *
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, †
a Jego łaska przez całe życie. *
Płacz nadchodzi z wieczora, a rankiem wesele.

Refren.

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, *
Panie, bądź moją pomocą.
Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament, *
Boże mój i Panie, będę Cię słauił na wieki.

Refren.

P. Módlmy się.

Wszechmogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecane praojcom ze względu na ich wiarę, niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się w naszych czasach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

PIĄTE CZYTANIE Iz 55, 1-11

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan:

«Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę – na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw.

Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze; niezawodne są łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem go świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawieszysz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twojego Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo on ci dodał chwały.

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi.

Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa».

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

5 PSALM RESPONSORYJNY Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6

Refren: Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia.

Oto Bóg jest moim zbawieniem! *
Jemu zaufam i bać się nie będę.
Pan jest moją pieśnią i mocą, *
i On stał się moim zbawieniem.

Refren.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia! †
Ukażcie narodom Jego dzieła, *
przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.

Refren.

Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał! *
I cała ziemia niech o tym się dowie.
Wznos okrzyki i wołaj radośnie, mieszkanko Syjonu, *
bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.

Refren.

P. Módlmy się.

Wszzechmogący, wieczny Boże, jedyna nadziejo świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

SZÓSTE CZYTANIE Ba 3, 9-15. 32 - 4, 4

Czytanie z Księgi proroka Barucha

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniały w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Otchłani? Opuściłeś źródło mądrości. Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców?

Lecz zna ją Wszechwiedzący i zbadał ją swoim rozumem. Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi, wysłał światło, i poszło, wezwał je, a ono posłuchało Go z drzeniem. Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach. Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy». Z radością świecą swemu Stwórcy.

On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może z Nim się równać. Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał ją słudze swemu, Jakubowi, i Izraelowi, umiłowanemu swojemu. Potem ukazała się ona na ziemi i zaczęła przebywać wśród ludzi. Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki. Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy je zaniedbują, pomrą.

Nawróć się, Jakubie, trzymaj się go, chodź w blasku jego światła! Nie dawaj chwały swojej obcemu ani innemu narodowi twych przywilejów! Szczęśliwi jesteśmy, o Izraelu, że znane nam to, co się Bogu podoba.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

6 PSALM RESPONSORYJNY Ps 19 (18)

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

Prawo Pańskie jest doskonale i pokrzepia duszę, *
świadcstwo Pana jest pewne, nierozważnego uczy mądrości.
Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Refren.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, wszystkie razem słuszne.
Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywanie nowych ludów do wiary: spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

SIÓDME CZYTANIE Ez 36, 16–17a. 18–28 /czytanie obowiązkowe/

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Pan skierował do mnie te słowa: «Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał na swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem i swymi czynami. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich pomiędzy pogańskie ludy, i rozpierzchli się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszedli do ludów pogańskich i tam, dokąd przybyli, bezcześcili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: „To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju”. Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczeszczili wśród ludów pogańskich, do których przybyli.

Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mojego, które bezczeszcziliście wśród ludów pogańskich, do których przyszedliście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczeszczone jest pośród ludów, zbezczeszczone przez was pośród nich, i poznają ludy, że Ja jestem Pan – mówi Pan Bóg – gdy okażę się Świętym względem was przed ich oczami.

Zabiorę was spośród ludów, zabiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmyzy i od wszystkich waszych bożków.

I dam wam serca nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, zabiorę wam serca kamienne, a dam wam serca z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem».

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

7 PSALM RESPONSYJNY Ps 42 (41)

Refren: Boga żywego pragnie moja dusza.

Jak łania pragnie wody ze strumieni, *
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Refren.

Rozpływa się we mnie moja dusza, *
gdy wspominam, jak z tłumem kroczyłem do Bożego domu,
w świątecznym orszaku, *
wśród głosów radości i chwały.

Refren.

Ześlij światłość i wierność swoją, *
niech one mnie wiodą,
niech mnie zaprowadzą na Twą górę świętą *
i do Twoich przybytków.

Refren.

I przystąpię do ołtarza Bożego, *
do Boga, który jest moim weselem i radością.
I będę Cię chwalił przy dźwiękach lutni, *
Boże, mój Boże!

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, † daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

W tym miejscu, przed rozpoczęciem czytań z Nowego Testamentu, należy zaświecić wszystkie lampy w pokoju, w którym celebруем nabożeństwo. W ten sposób symbolicznie pokazujemy, że prawdziwym światłem jest Jezus Chrystus i tylko w tym świetle możemy zrozumieć całe objawienie Starego Testamentu.

EPISTOŁA Rz 6, 3–11 /czytanie obowiązkowe/

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my postępowali w nowym życiu – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie.

To wiedźcie, że dla zniszczenia ciała grzesznego dawny nasz człowiek został z Nim współukrzyżowany po to, byśmy już dłużej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, został wyzwolony z grzechu.

Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus, powstawszy z martwych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, życie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Na psalm 118 i Ewangelię wszyscy powstają.

PSALM RESPNSORYJNY Ps 118 (117)

Refren: Alleluja, alleluja, alleluja.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *

«Jego łaska na wieki».

Refren.

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żyć będę *

i głosić dzieła Pana.

Refren.

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez Pana *

i cudem jest w naszych oczach.

Refren.

EWANGELIA Mt 28, 1-10 /czytanie obowiązkowe/

P. Z Ewangelii według Świętego Mateusza.

W. Chwała Tobie, Panie.

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim.

Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby martwi.

Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział. Przyjdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: „Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie”. Oto, co wam powiedziałem».

Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i pobiegly oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi, mówiąc: «Witajcie!» One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech udadzą się do Galilei, tam Mnie zobaczą». Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

ECHO SŁOWA

Po chwili medytacji w ciszy podzielcie się w rodzinie swoim doświadczeniem usłyszanego słowa Bożego, porozmawiajcie o nim. W wolności niech każdy chętny z domowników podzieli się tym, co szczególnie do niego przemówiło, co dało mu do myślenia, jak odniósł usłyszane słowo do swojego życia. Niech dzieli się doświadczeniem słowa również dzieci, nie tylko dorośli. Ponadto, może dzieci mają jakieś pytania, czegoś nie zrozumiały albo chcą dopytać. Niech rodzice o to zapytają dzieci, wspólnie poszukajcie odpowiedzi.

MEDYTACJA

Teraz można odczytać fragment homilii Benedykta XVI na Wigilię Paschalną i nad nią się zastanowić, nakarmić tym komentarzem papieża. Ten tekst można również rozważyć w ciągu dnia.

Jezus mówi: zmartwychwstałem i teraz zawsze jestem z tobą

Od najdawniejszych czasów w dniu Wielkanocy liturgia rozpoczyna się słowami: „Zmartwychwstałem i zawsze jestem z Tobą; położyłeś na mnie swą rękę”. Według liturgii są to pierwsze słowa skierowane przez Syna do Ojca po zmartwychwstaniu, po powrocie z nocy śmierci do świata żyjących. Ręka Ojca podtrzymała Go także w ową noc i dzięki temu mógł On się podnieść, powstać z martwych.

Słowa te zaczerpnięte są z Psalmu 139 [138] i w nim pierwotnie mają inne znaczenie. Psalm jest pieśnią wyrażającą zachwyt nad wszechmocą i wszechobecnością Boga, pieśnią wyrażającą ufność w tego Boga, który nigdy nie wypuszcza nas ze swoich rąk. A Jego ręce to dobre ręce. Modlący się człowiek wyobraża sobie

podróż przez wszystkie sfery wszechświata – co go tam spotka? „Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś; jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę. Gdybym wziął skrzydła jutrzeńki, zamieszkał na krańcu morza, tam również Twa ręka będzie mnie wiodła, i podtrzyma mnie Twoja prawica. Jeśli powiem: «Niech mnie przynajmniej ciemności okryją» (...) nawet ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie (...) [mrok jest dla Ciebie jak światło]” (Ps 139 [138],8–12).

W dniu Wielkanocy Kościół mówi nam: Jezus Chrystus odbył dla nas tę podróż przez sfery wszechświata. W Liście do Efezjan czytamy, że On zstąpił do niższych części ziemi. Ten, który zstąpił, jest Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napełnić (por. Ef 4,9–10). I tak wizja z Psalmu stała się rzeczywistością. W nieprzeniknione mroki śmierci On wszedł jako światło – noc stała się jasna jak dzień, a ciemność przemieniła się w światło. Dlatego Kościół ma słuszny powód, by uznać słowa dziękczynienia i ufności za słowa Zmartwychwstałego skierowane do Ojca: „Tak, odbyłem podróż do największych głębin ziemi, w otchłań śmierci, i wniosłem światło; a teraz zmartwychwstałem i na zawsze jestem w Twoich rękach”.

Lecz te słowa Zmartwychwstałego do Ojca są także słowami, jakie Pan kieruje do nas: „Zmartwychwstałem i teraz zawsze jestem z tobą” – mówi do każdego z nas. Moja ręka cię podtrzymuje. Gdybyś gdziekolwiek miał upaść, upadniesz w moje ręce. Jestem nawet u bram śmierci. Tam, gdzie już nikt nie może ci towarzyszyć i gdzie ty nie możesz niczego zabrać, Ja na ciebie czekam i dla ciebie przemieniam mroki w światło.

Te słowa z Psalmu, odczytane jako dialog Zmartwychwstałego z nami, są zarazem wyjaśnieniem tego, co dokonuje się w chrzcie. Chrzest jest w istocie czymś więcej niż obmyciem, niż oczyszczeniem. Czymś więcej niż przyjęciem do wspólnoty. Jest nowym narodzeniem – nowym początkiem życia. Fragment Listu do Rzymian, którego przed chwilą wysłuchaliśmy, mówi w tajemniczych słowach, że przez chrzest zostaliśmy „zanurzeni” w śmierć podobną do śmierci Chrystusa. Przez chrzest oddajemy się Chrystusowi – On nas przyjmuje do siebie, abyśmy odtąd żyli już nie dla samych siebie, lecz dzięki Niemu, z Nim i w Nim; abyśmy żyli z Nim, a tym samym dla innych. W chrzcie rezygnujemy z samych siebie, składamy nasze życie w Jego ręce, tak iż możemy powiedzieć za św. Pawłem: „Teraz (...) już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”. Jeśli w ten sposób dajemy siebie, godząc się na swego rodzaju śmierć naszego ja, oznacza to, że również granica między śmiercią a życiem staje się przekraczalna. Zarówno po tej, jak i po tamtej stronie śmierci jesteśmy z Chrystusem, i dlatego od tej chwili i w przyszłości śmierć nie jest już prawdziwą granicą. Święty Paweł mówi nam o tym bardzo jasno w swoim Liście

do Filipian: „Dla mnie (...) żyć to Chrystus, a jeśli mogę być przy Nim (to znaczy, jeśli umrę) – to zysk. Lecz jeśli pozostaję w tym życiu, mogę jeszcze przynosić owoc. (...) Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze; pozostawać zaś w ciele – to bardziej konieczne ze względu na was” (por. Flp 1,21nn). Po jednej i po drugiej stronie granicy śmierci jest on z Chrystusem – nie ma już naprawdę różnicy. Tak, to prawda: „Ogarniasz mnie zewsząd i kładziesz na mnie swą rękę”. Do Rzymian św. Paweł pisał: „Nikt (...) nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie (...) I w życiu (...), i w śmierci należymy do Pana” (Rz 14,7–8).

Na tym polega nowość chrztu: nasze życie należy do Chrystusa, już nie do nas. Lecz właśnie dlatego nie jesteśmy sami nawet w chwili śmierci, lecz jesteśmy z Nim, który żyje wiecznie. W chrzcie wraz z Chrystusem odbyliśmy podróż przez wszechświat aż do otchłani śmierci. Z Nim, co więcej, objęci Jego miłością, jesteśmy wolni od lęku. On nas obejmuje i prowadzi, dokądkolwiek idziemy – On, który jest samym życiem.

CZĘŚĆ III

ODNOWIENIE PRZYMIERZA CHRZCIELNEGO

Na czas odnowienia przymierza chrzcielnego wszyscy zapalają swoje świece chrzcielne (lub inne małe świece, które trzymają w ręku) od głównej świecy stojącej na stole. O duchowym znaczeniu tego obrzędu możesz posłuchać przed liturgią, w katechezie video w ramach #TRIDUUMwDOMU.

P. Obok komunii duchowej szczytowym momentem tej nocnej celebracji jest odnowienie przymierza chrzcielnego. Cały Wielki Post zmierzał do tego celu, przygotowywał nas do tego dialogu między Kościołem a każdym z nas osobiście. W tym obrzędzie wyrzeczenia się zła i wyznania wiary, przez odnowienie w sobie łaski chrztu świętego, mamy doświadczyć Paschy Pana i naszej własnej paschy; tego, że razem z Nim przechodzimy od śmierci do życia. Dlatego zapalmy teraz nasze świece. Świadomie wyrzeknijmy się złego ducha i jego spraw oraz wyznajmy chrzcielną wiarę w Boga Trójjedynego.

P. Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W. Wierzę.

P. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W. Wierzę.

P. Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W. Wierzę.

P. Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

W. Amen.

Jeżeli w domu jest woda pobłogosławiona, wszyscy domownicy zanurzają prawą dłoń w niej i czynią znak krzyża. Gasi się świece, za wyjątkiem świecy głównej, która świeci się do końca celebracji.

CZĘŚĆ IV

KOMUNIA DUCHOWA

Na czas odmówienia Modlitwy Pańskiej wszyscy wstają.

P. Nazywamy się dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy, dlatego ośmielamy się mówić: Ojcze nasz...

Po Modlitwie Pańskiej można uklęknąć.

W. Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Każdy – w swoich słowach albo poniższych – w modlitwie niech wyrazi swoje pragnienie zjednoczenia z Chrystusem w komunii.

W. Panie Jezu Chryste, wierzę w Ciebie i kocham Ciebie. Pragnę się z Tobą zjednoczyć w tajemnicy komunii. Przyjdź i zamieszkał we mnie. Bądź dla mnie uzdrowieniem ciała i duszy. Amen.

Chwila modlitwy w milczeniu. W ramach dziękczynienia za komunię duchową można odśpiewać albo odczytać hymn (można go odmawiać z podziałem na dwie grupy, tzw. chóry, naprzemiennie po dwa wersety – podział tekstu jest zaznaczony wcięciem).

Ciebie, Boga, wysławiamy,
Tobie, Panu, wieczna chwała.
Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.
Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie
słą wieczystej pieśni głosy:
Święty, Święty nad Świętymi
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi
majestatu Twojej sławy.
Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.
Ciebie poprzez okrąg ziemi
z głębi serca, ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi
wielbi święta pieśń Kościoła.
Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna, Słowo wiekuiste,
Z Duchem, wszechświat wielbi cały:
Królem chwały Tyś, o Chryste!
Tyś Rodzica Syn z wiek wieka.
By świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.
Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota
otworzyłeś wiernym sobie.
Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,

Lecz gdy zabrzmi trąba sroga,
przyjdiesz sędzić ludzkie czyny.
Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
drogiej swojej Krwi strugami.
Ze świętymi w blaskach mocy
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!
Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy.
My w dzień każdy, Władco świata,
Imię Twoje wysławiamy.
Po wiek wieków nie ustanie
pieśń, co sławi Twoje czyny.
O, w dniu onym racz nas, Panie,
od wszelakiej ustrzec winy.
Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co zebrzą Twej opieki;
W Tobie, Panie, zaufałem,
nie zawstydzę się na wieki.

MODLITWA

P. Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, † spraw, abyśmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Wszyscy domownicy mogą się pobłogosławić, czyniąc sobie wzajemnie na czołach znak krzyża.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO POKARMÓW NA STÓŁ WIELKANOCNY

Pokarmy na stół wielkanocny, jeśli zostaną przygotowane w koszyku, można pobłogosławić na zakończenie nocnej celebracji paschalnej. Modlitwę błogosławieństwa można również odmówić na rozpoczęcie wielkanocnego śniadania, błogosławiąc pokarmy już przygotowane na świątecznym stole. Przewodniczący celebracji odmawia modlitwę błogosławieństwa, ale nie kropi pokarmów wodą pobłogosławioną.

P. Przepelnieni wielkanocną radością, zasiądziemy do świątecznego stołu i podzielimy się wzajemną życzliwością przy składaniu sobie życzeń. Nowe życie Zmartwychwstałego Pana symbolizuje poświęcone jajko, którym także dzielimy się wzajemnie. Prośmy Chrystusa Pana, zawsze obecnego wśród tych, którzy Go miłują, aby pobłogosławił te pokarmy na stół wielkanocny.

Wszyscy modlą się przez chwilę w ciszy

Panie Jezu Chryste, Ty w dzień przed męką i śmiercią kazałeś uczniom przygotować paschalną wieczerzę, w dzień Zmartwychwstania przyjąłeś zaproszenie dwóch uczniów i zasiadłeś z nimi do stołu, a późnym wieczorem przyszedłeś do Apostołów, aby spożyć wraz z nimi posiłek; prosimy Cię, daj nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami podczas świątecznego posiłku, w dzień Twojego zwycięstwa, abyśmy, mogli się radować z udziału w Twoim życiu i zmartwychwstaniu.

Chlebie żywy który zstąpiłeś z nieba i w Komunii św. dajesz życie światu, pobłogosław ten chleb i wszelkie świąteczne pieczywo na pamiątkę chleba, którym nakarmiłeś lud słuchający Ciebie wytrwale na pustkowiu, i który po swym zmartwychwstaniu przygotowałeś nad jeziorem dla swoich uczniów.

Baranku Boży, który zwyciężyłeś zło i obmyłeś świat z grzechów, pobłogosław to mięso, wędliny i wszelkie pokarmy, które będziemy jedli na pamiątkę Baranka paschalnego i świątecznych potraw, które Ty spożyłeś z Apostołami na Ostatniej Wieczerzy Pobłogosław także naszą sól, aby chroniła nas od zepsucia.

Chryste, życie i zmartwychwstanie nasze, pobłogosław te jajka, znak nowego życia, abyśmy dzieląc się nimi w gronie rodziny, bliskich i gości, mogli się także dzielić wzajemnie radością z tego, że jesteś z nami. Daj nam wszystkim dojść do wiecznej uczy Twojej, tam, gdzie Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

© Ruch Światło-Życie Archidiecezji Krakowskiej

© Duszpasterstwo Akademickie Patmos Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II
w Krakowie

Opracowanie

ks. Jacek Bernacik

ks. Krzysztof Porosło

Skład

Krzysztof Solecki

Korekta

Emilia Wawryszuk

Fotografia na okładce

Luke Stackpoole na Unsplash

Źródła

Lekcjonarz Mszalny, tom II, wyd. drugie, Poznań 2015.

Liturgia godzin, tom II: Wielki Post i Okres Wielkanocny, Poznań 1984.

Mszał Rzymski dla diecezji polskich, wyd. drugie, poszerzone, Poznań 2010.

Dziękujemy Wydawnictwu WAM za udostępnienie tłumaczenia homilii Benedykta XVI z Wigilii Paschalnej 7 kwietnia 2007: [w:] *Blask zbawienia. Homilie papieskie*, Kraków 2018, s. 15–19;

krakow.oaza.pl

patmos.upjp2.edu.pl

Duszpasterstwo
Akademickie
UPJPII